

odborovih predlogih premalo skrbjeno za to, kako se bo cestni denar rabil, ki ga bo dajala dežela iz svojega zaklada. Svetec pravi, da to nikakor ne gre, da bi se tako veliki zneski na voljo prepuščali deželnemu odboru; deželni zbor naj vsako leto odloči, da za to ali uno cesto se dá toliko in toliko, in poslednjič nasvetuje, naj se dotičnemu odboru nazaj dajo njegovi premalo določni nasveti, da na novo poroča o njih. Dr. Costa nasvetuje k predlogu III. dodatek, kakor baron Schlossnig premembo k predlogu IV., da se Senožčanom dovoli 1000 gld., ostalih 9000 gld. za ceste namenjenih pa se more zdaj bolje kam drugam obrniti, kakor je Svetec obomnil, rekši, da od vseh strani trka revščina na naša vrata. Konec razprave je bil, da predlog dr. Costatov (za odlog te stvari) ni obveljal, ker je 16 glasov bilo zoper njega in le 9 za-nj. In tako so obveljali tudi vsi drugi predlogi odborovi.

V današnji seji je Njih eksc. deželni poglavar odgovoril na interpelacijo Svetčevo, da tisti mladi kmetič, ki je bil v Zatični za 24 ur zaprt, je bil zaprt zavoljo nespodobnega obnašanja pred sodnijo, pa ne zato, da je zahteval pismo v slovenskem jeziku. Sicer pa je res, da („po pomoti,“ kakor je c. k. uradnika zatiška rekla) vabilno pismo na omenjenega kmetiča kot pričo ni bilo na slovenski strani, ampak na nemški napisano. Kaj tacega — je rekel gosp. deželni poglavar — se v prihodnje ne bo več zgodilo. — Radi bi bili še izvedili: se je li omenjena pomota enkrat ali stokrat zgodila?

Dopisi.

Iz Gradca. * (Pritožba; nezaupnica; deželni zbor). Kolikorkrat se je v poprejšnjih časih poslanec Herman potegoval za ravnopravnost na Štajerskem in za pravične želje Slovencev, se je vselej rekalo, da ni nikakoršnih pritožeb in da je Slovenec „cum statu quo“ čisto zadovoljen. Radovedni smo tedaj, kaj bode s krepko pritožbo, ki sta jo, kakor je slišati, izročila deželnemu zboru občinska zastopništva gornjega grada (Oberburg) po svojem poslancu neprestrašenem dr. Razlagu. Le-tá pritožba velja nekaj glavni celjski šoli nekaj pa gornjegradski okrajni vradni in sodni. V imenovani šoli podučuje se v 3. in 4. razredu čisto nemški in menda tudi v prvih dveh razdelih ne bode inace. Ker se pa po kmetih v slovenskih krajih, kar drugače ne sme in ne more biti, slovenski podučuje, kakor je bila navada tudi včasih, Slovincem še bolj neugodnih, postava, se pa v celjski glavni šoli po čudnem kopitu in Slovincem čisto neugodno ravná, izrekajo veljaki imenovanega okroga, da se jim krivica godí in da tedaj tirjajo, naj se glavna celjska šola tako preosnuje, da ne bode le za nemške, ampak tudi za večino učencev, to je, tudi za slovenske pripravna. Poleg tega tožijo, da je v gornjegradski okrajni uradni in sodni vse nemško in protestirajo zoper to napačno ravnanje ter želé, naj bi se sklenilo, da naj bodo vsa pisma, povabila itd., ki se osebam, nemškega nezmožnim, pošiljajo slovenski pisana, kar mora obveljati tudi zaradi zapisnikov, ki se sedaj po slovenskem izpraševanju nemški sestavljajo. — Tako je prav, da bode množina naših poslancev vendar zvedela, da to in enako ni prazna govornica vrlih zastopnikov štajarskih Slovencev, ampak tudi resnična želja volivcev. Da je prišla pritožba v pravo roko, lahko vsak previdi in prepričani smo, da se bode dr. Razlag kakor vselej s krepko besedo potegnil za željo svojih Slovencev in da ga bode v tem podpiral prijatelj in sodelavec njegov Herman. Želja je pravična in zdaj morajo prazne besede nehati; zbor se mora umakniti pravični želji. Žalibog, da je bilo v našem zboru do zdaj ravnanje

tako, kakor bi bil le en narod v deželi, in težko dene ne le poslancem, ampak tudi večini poslušavcev, neprestrašeno obnašanje imenovanih dveh poslancev, ki imata v takem zboru res silno silno težek posel. Dolžnost volivcev je pa, ji v težavnem delu podpirati, jima svoje želje o ravnopravnosti in družih razmerah razodevati in če je treba njuno ravnanje tudi očitno pripoznati. To se nam potrebno zdi, kajti kolikorkrat se vzdigne eden med njima v prid Slovencev, je precej kak Karneri ali Herman Mulley blizo, ki se pobaha, da tudi on zastopa Slovence, da pa Slovenci*) enakih želj nimajo kakor taki „ultraslovenen.“ — Med tukajšnjimi Slovani je nezaupnica, izročena žl. Feyreru in Lešniku, napravila veliko zadovoljnost; tolibo hujši trn v pèti pa je časniku „Telegrafu“ (vredovanem po nekem židu**), in „Tagespošti“; tolažita se pa s tem, da 250 podpisov ni ravno veliko število. Smešna opomba! če se spominjamo s kakšno glorio so obesili na veliki zvon nekih 20 podpisov, ktere je dobil zbor v pohvalo nekega gornještajerskega kota in nekaj čez 30 podpisov, kteri so stali pod pohvalnimi besedami izrečene quasi-mučniku sept. patenta. — Danes je obranoval naš dež. zbor v precej vihari seji vprašanje: ali bi se dalo ravnateljju dežel. gledišča 3900 gld. za podporo ali ne. Nadjali smo se, da ne bode obveljal finančni odsek, ki je predložil, naj se dovoli imenovani denar, kajti če pomislimo, da mora vse poprave, ki so pri gledišču treba, dalje nove dekoracije (le opera „Rienzi“ je stala dežele čez 3000 gld., neizrečen denar za tako stvar v današnjih slabih časih!) in družega več dežela plačevati in se bodo tudi le-ti 3900 gld. po večih davkih morali izplačevati, nam ni bilo mogoče drugače misliti, kakor da se mora poslancem dežela smiliti in ne denarji v stvari vtikati, ki bi se ne smele podpirati iz deželnega premoženja. Vendar je glasovalo 33 za (mnogo tih stanuje v Gradcu), 20 pa zoper fin. odsek, med njima tudi dr. Razlag in Herman. Govorilo se je veliko o omiki, a tehtnih vzrokov za predlog ni bilo dosti slišati, toliko več pa zoper. Tudi dr. Razlag je na neke fraze opomnil, da nikakor ne more glasovati za dovolitev in da protestira zoper tako ravnanje z deželnimi denarji, ker so Slovenci že tako dosti z davki obloženi, posebno ker je dr. Rechbauer omenil, da gre tukaj le za nemško omiko in za nemško umetnost, ne pa za splošno. Smešno je bilo trdenje poročevavca (Herm. Mulley), da kdor še ni bil v gledišči, ni omikan, in Karnerijevo, da se mora dovoliti, ker tudi Slovenci hodijo v teater! Ko se je danes govorilo toliko o omiki in gledišči, ki so ga imenovali le zavod umetnosti, mi je nehoté prišlo na misel, da je pred dvema letoma ravno tisti večer, ko so bili poslanci dovolili v skrivni seji menda tudi zaradi podpore umetnosti 3900 gld., plesala v graškem dež. gledišči slabega spomina Gallmaierjeva „cancan“ ples ki zbog nesramnosti razun dunajčanom ni nikjer dopadel. „Das Schicksal hat üble Launen.“

Iz Sevnice 9. pros. —itj— V nedeljo 7. t. m. se nam je zopet nova sestra rodila in na čvrstih stalih osnovana čitalnica sevnška krstila, kteri so bili mnogobrojni kumi iz Hrvaškega. Po končanem cerkvenem opravilu, pri katerem se je popevala Miklošičeva meša, smo se zbrali pri skupnem obedu v trzi, pri katerem je med godbo in popevanjem zagrebškega „Kola“ prvi napil ravnatelj čitalničin dr. Razlag „dobro došli“ Hrvatom, kterih je prišlo 40, med temi 4 poslanci Veber, Kolarič, Benja, Prükner, zastop pevskega društva „Kolo“ sè zastavo in veliko družih pravnikov, trgov-

*) Danes je celó H. Mulley trdil, da vsi poslanci zastopajo Slovence....?!

**) Kolikor vemo, nimajo židi pravice bivati v štaj. deželi. Kako je neki to, da tà še javno mnenje hoče reprezentirati? Pis.

cev itd. Na to se zahvali gosp. ravnatelj zagrebske gimnazije Veber naznanjaje živo sočutje mlademu pa krepkemu razvitku narodnemu; posebno z veseljem se je sprejela napitnica gosp. deželnemu poslancu Hermanu, ki — rojen Nemeč — tako živo podpera in zagovarja pravična zahtevanja Slovencev, kar se mu je po brzojavu naznanilo. Govorili so še Kolarič, Bradaska in Zarnik; posebno šaljivo zadnji omenja, da Tržičani še niso prodali nobenega čablja ali kože — v Frankfurt. Na večer proti 5. uri se podá vse občinstvo pod praporjem Kolovim na kolodvor pozdravljat prišedše goste iz Celja in Ljubljane; al pričakali smo le priljubljenega dr. Kočevarja, Kapusa, nekega kmeta iz Ponikve; ljubljanski narodni zavodi, ki so še dozdej povsod zvezda narodnih vesellic in sijajnosti bili — posebno Sokoli — se niso prikazali in zares hrvaški bratje so jih nekoliko osramotili. Ob 7. uri smo se zbrali v grajščinski dvorani, ktero nam je za tisti večer — se vé da za dobro plačilo — g. Kavčič steber umirajočega „Lesevereina“ — prepustil. Dr. Razlag prične besedo in razodeva živo uhitjenost nad došlim bratom iz Hrvaške, pozdravlja vsako pleme sorodnih nam bratov, ter dokazuje s krepkimi besedami in izgledi veliko potrebo in neprecenljivi vspeh in upljiv narodnih čitalnic. Dr. Kočevar pozdravlja kot izkušeni oče štajarskih Slovencev vse nazoče in opominja k sveti slogi in edinosti, Kolarič in Veber — vès alter ego Strossmajerjev — sta povdarjala veliki napredek Slovencev in zarotila pepél tistih, ki se izneverijo slovenstvu. *) Zahvalili so se g. Filip v imenu Kola, g. Simeonov v imenu Bolgarov bolgarski, in neki trgovec A... francozki za srčni sprejem. Gospod župnik — kateri je že tam pa tam marširal zarač slovenskega značaja — se je jako prikupil sè svojo deklamacijo „Tko je naš?“ od Tomića in sè posebnim nazdravom na severne brate Čehe, ki so nam na vsacem polji posnemanja vreden izgled. Po besedi se je počel ples, h kateremu je veliko „precartanih“ došlo, in kterege se je posebno mladež poprijela, drugi bolj mrzli mladenči in gospodičine pa so se spravili k starejšim in se pogovarjali med seboj, stranoma pa tudi slušali zanimive glase dveh Kranjic iz Boštajna in posebno pomenljive besede gori omenjenega kmeta iz Ponikve Zd., ki je v lepi čisti slovenščini dokazaval neogiblivo potrebo, da, če hočemo kmetu pomagati, se mora izobraževanje in omika slovenskih otrok v domačem maternem jeziku pričeti. V drugem kotu smo zopet videli, kako je domoljubni g. P. iz L. podareval fantiče, ki so mu popevali „Naprej“, pri drugi mizi pa sem zopet slišal, kako je sicer kaj melanholična gospodičina le francozevala, pa tudi včasih slovenski spregovorila, drugih plesavek pa še ni ta občutek prešinil, da je treba na domačem plesu tudi domače kramljati, drugače se Vam porodi le novi „Leseverein“, kakor v Brežcah, kjer pravijo, da so slovenskim željam že ustregli, zato ko obešajo na pol razdrapanega „Slovenca“ za zrcalo! — Pevci so se dobro izurili in popevali, kakor so „Novice“ že 3. januarja naznanile program. Nova gostesprejemna pesem „Pozdrav“ besede Drag. Ripšl nove in napev dr. B. Ipavčev so se najboljše dopadale. Ob 5. zjutraj se je zopet dr. Razlag na kolodvoru zahvalil in poslovil vsem došlim in zopet odhajajočim gostom. S polnim srcem se nadjamo blagonosnega razvitka; Ve pa drage sestrice na širokem Slovenskem nas sprejmite v svoje kolo! Še moram omeniti, da je iz Siseka brzojav v hrvaškem jeziku došel — dokaz, da se tudi slovenski dá brzojaviti; ali kdaj bomo tega dočakali!? Posebna zahvala za celo in

dobro vrstitev gre gg. kaplanu Valterju in posestniku A. Lenčeku na Blanci. Slava jima!

V Kanalu 9. jan. — Sv. trije kralji so nam letos velikovreden dar prinesli. Prišel je namreč iz Gorice na pogled k nam častiti rodoljub, gospod dr. Tonkli, novoimenovan advokat za kanalski okraj. Čestitamo si, da med se dobimo tacega možaka, ki bode slabo iskrico slovenščine, ki tli v našem trgu, podpihnil v žareč plamen, kateri prešine vse naše rojake, da spoznajo, da so častitega rodú slovenskega in materni njih jezik slovenski. Smešno je, ako se Kanalčan dela laha ali nemca, celó pregrešno pa, ako zatajuje lepi jezik slovenski! En sam mož v enem kraju včasih veliko na bolje obrne; nadjamo se, da bo vrli gosp. dr. Tonkli izbudil národno življenje pri nas. Smo sicer imeli poprej tudi pridnega in častivrednega advokata gosp. dr. Pajera, al kot deželni poslanec in zavolj družih opravil se je preveč v Gorici mudil. Želimo tedaj, da g. dr. Tonkli pri nas dovolj opravil dobí in tako stanovitno med nami ostane. Eden v imenu več drugih.

Iz Zagorja 10. jan. Zaupnica, o kateri sem omenil v poslednjem svojem dopisu, da smo jo poslali zvestim našim deželnim poslancem dr. Bleiweisu, dr. Costu, dr. Tomanu in Luku Svetecu, se glasi tako: „Slavni gospodje: Že leta 1861, ko je dežela prvič v zbor volila, smo se tresli za svoja narodna prava, ker smo videli, da je svet tû in tam take može zbral, ki niso poznali ne ljudstva, ne narodnih želj in pravic. Že prve seje so nas prepričale, da se le malo poslancev poteza za tisto sveto narodnost, brez ktere ni bilo prave svobode še nikjer, je ni in je tudi ne bo! Čuli smo glaso ve in govore naših nasprotnikov, ki bi nas vedno radi na veke pod seboj imeli in ne zraven sebe. Vi, naši krasni sorojaki, ste se jim ustavili s krepkim čelom, s krepko besedo, dokler so se razdrobili nevarni valovi nad jakimi stenami, ktere ste jim Vi z navdušeno močjó nasproti valili! Nadjamo se, da je neprijazno tujstvo za veke zmagano; zahvalujemo se Vam, da ste naše pravice tako moško branili; da ste sovražne napade odbijavali; da ste pred svetom i Bogom junaško zmagali! Prosimo Vas, ljubljence slovenske dežele, da nas branite tudi vprihodnje; da nam pridobite narodnost i svobodo; posebno pa, da o družih volitvah z nami skrbite, da pridejo v novi zbor le taki možaki, katerim gré vera in up, da Vas podpirajo v Vaših zvestih in svetih načinih! Večna hvala bodi Vam! Nam vsem skupaj pa blagor domovine, blagor vsega carstva! Živili!

Notranjci na dan sv. treh kraljev 1866.

Sledijo podpisi volilcev in družih veljavnih mož.

Iz Planine 13. jan. — Ravnokar sem od svojega druzega prijatla g. Fr. Grbec-a prejel iz Prage pismo, v katerem mi med družim piše tudi zarad „Lira Sionske“, ktero izdajati se je namenil, kakor so že „Novice“ povedale. Da je to krasna misel in hvalevreden namen, vsak mora pritrditi. A kje so naročniki za „Lira Sionsko?“ — Žali Bog! še le 13 se jih je dozdej oglasilo iz vse velike Slovenije, in med njimi le — 9 učiteljev! Vprašam za Boga, ali bi ne bila „Lira Sionska“ posebno učiteljem zeló zeló potrebna, ker nam je nemila smrt slavnega mojstra G. Rihar-ja vzela. Res, da imamo prav veliko lepih napevov za cerkev od neumrlega mojstra; al kaj novega in lepega vendar-le vsak gotovo rad sliši in rad ima. Naj bi tedaj razun učiteljev, katerih se ta reč najbolj tiče, stopili v kolo naročnikov vsi rodoljubi, katerem je v resnici mar za povzdigo domače umetnosti. Pa naj ne čakajo še le časa, da morejo ob enem se naročiti in denar poslati, ampak nemudoma naj se oglasijo, da se vidi število naročnikov, in ako je zadostno, da se potem „Lira“

*) En gospod uradnik 1848. leta naroden se je zdaj skujal — to bode pepela! Pis.

brž izdajati začne. Ne, da bi zavoljo nečimernosti naše spodletela koristna stvar! Še je — al zadnji čas je, tedaj na noge! Naj vsaki hiti do 20. dne t. m. vse naročiti, da nam v kratkem doide vesela novica, da nam izhaja napovedana „Lira Sionska.“ Slednjič le še omenim, kakor mi je gosp. Grbec naznanil, da v vsaki list pride po eden ali dva čveterospeva za moški zbor; sploh pa se smemo nadjati, da bo vrli g. Grbec storil, kar bode mogoče, da vstreže vsem željam.

M. Tomec, učitelj.

Rudolfovo (Novomesto.) — V nedeljo 21. dne t. m. slovesno odpremo našo čitalnico. Ob 7. uri zvečer je „beseda“, po besedi ples. Najeli smo v ta namen največjo dvorano tukajšnjo v Kočevarjevi gostilnici in povabili smo gospode pevce ljubljanske čitalnice, akoravno so se naši pevci že toliko navadili, da bodo takrat tudi peli. Razposlana so sicer že povabila vsem čitalnicam, skoro vsem dolenskim c. kr. uradnijam, bližnji duhovščini in mnogo družim osebam; vendar tudi v „Novicah“ vabimo vse rodoljube; zagotovljamo jim: dobro došli!

Odbor.

Senožeški okraj 12. januarja. □ *) Čeravno se v listu „Novic“ št. 1 Senožečanom očita, da brezkončne dopise po svetu pošiljajo, se vendar moramo zopet oglašiti in omeniti reške ceste, ktera našemu okraju veliko stroškov dela; ravno zdaj beriči kotle in druge reči za njeno posipanje popisujejo. Čudno in prečudno je to vendar, da moramo za cesto, ktere nikoli videli, še manj pa rabili bomo, toliko krvavih žuljev žrtovati; saj nam je vendar 20. septembra 1865 mili veter pravice od zgoraj pripihljaj! Kako je to, da se to nam toliko težavno breme vendar ne odloži in ta cesta za deželno cesto ne okliče? **) Toliko voznje se pri tej cesti dela, namreč pa kupčijske voznje, iz snežniškega gozda, postojnskega javornika in drugih borštov, revni kmetič senožeškega okraja mora pa paziti, da kolo onih vozov čez kak kamen ne skoči; — to je pač stvar, ktera naše nam krvave rane vedno odpira in se širi! — Zakaj ne bi se v Britofu pri Vremih mitnica za pobeiranje cestnine ne napravila, in cesta bi se tako sama v dobrem stanu zdržati mogla, mi pa bi velike tlake rešeni bili. Zanašamo se na našega korenjaškega deželnega poslanca gosp. dr. E. Kôta-ta, da nam ta naš stan polajšati pomaga. — Čudno se nam tudi zdi, da se noben veljavnih možakov iz Notranjskega zaradi revščine ne oglasi, ktera po nekterih selih še huje preti, kakor lansko leto. Na Dolenskem se je naš visokočastiti gospod deželni glavar sam prepričal o revščini; kako da mu ni odtod došel noben glas?

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Presvitli cesar in cesarica se podasta 28. dne t. m. v Pešt, kjer neki ostaneta do konca sušca. Oggerski deželni zbor je pričel zopet svoje delovanje, kakor tudi hrvaški v Zagrebu. Žalibog! da še zmiraj se nič gotovega ne vé, ktera stranka bo zmôgla v zagrebškem zboru. Magjari vse sile napenjajo za dvalizem, in iz Zagreba se ne sliši krepki glas: Stoj! — Kdaj da presvitli cesar in cesarica potujeta v Prago, ni še sklenjeno; gotovo ne pred poletjem. — Kdaj da se končajo deželni zbori takraj Litave, ni še gotovo; vendar

*) Zakasnjevanja „Novic“ ne bo več. — Ako ni zaznamovanih sestavkov v „kazalu“, je to zgolj pomota, kakoršnih jih je morebiti še več, ker vredništvo ne more vsemu kaj.

**) Za zdaj deželni zbor ne bo nobene kranjske ceste oklical za deželno cesto. Za reško cesto pa dobite 1000 gold. iz dež. zaklada.

Vred.

gré glas, da ne bojo trajali čez ta mesec, razun češkega in galiciškega, ktera zavoljo posebnih razmér utegneta nekoliko dalje trpeti. — Pravijo, da je cesar mehikanski pisal cesarju Napoleonu, da ne potrebuje več francozke armade. Čudno! — Na Španjskem se je vnel hud punt, kterege vodi general Prim; že ima 7000 vojakov, ki so se izneverili vladi, pod svojim poveljstvom in čedalje več jih pristopa. Španjska dežela je dežela večnih in večidel vojaških puntov; ubogi narod! — Stan francozkega cesarstva je nekako mršav. Čeravno ni očitne nevarnosti, se vendar vse nekako čudno mota: iz Mihike bi cesar rad vzela armado, pa je vendar ne vzame; iz Rima bi se rad umaknil, pa se boji nasledkov; rakove poti se boji nastopiti, pa vendar nikoli ni bil tako oster do domačih in unanjih časnikov. „Vse se nam skisa, kar počnemo“ — se čuje tu in tam beseda.

Milodari za Dolence.

Gospod France Oblak, dosluženi magistratni svetovavec . . .	5 gold.
„ Valentin Pleiweis, posestnik v Ljubljani . . .	10 „
„ M. K.	3 „
Gospod M. K. za pogorelce v Harijah	2 „

Račun dohodkov in stroškov za Slomšekov spominek.

Gospod Hoholovšek je podaril 2 gold., gospod dr. Srnec 2 gold., gosp. dr. Pavlič 2 gold., gosp. dr. Prelog 2 gold., gosp. profesor Bohinec 8 gold. = 16 gold. — Skupnina prejšnjega računa 233 gold. 43 kr.; skupnina dohodkov 249 gold. 43 kr.

Za poštnino in prošnje na štiri konzistorije in za poštnino na vse dekanije se je potrošilo 19 gold.; tedaj še ostane čistih dohodkov 230 gold. 42 kr.

Opazka. Gospod dr. Srnec, dr. Pavlič, dr. Prelog in gosp. profesor Bohinec so obljubili vsaki vsega skupaj 26 gold. podariti. V Mariboru 1. januarja 1866.

Dr. Prelog, denarničar.

Kursi na Dunaji

16. januarja 1866

v novem denarji.

Državni zajemi ali posojila.	Druge obligacije z lotrijami.
5% obligacija od leta 1859	Kreditni lozi po g. 100 . g. 114.00
v novem dnar. po 100 g. g. 59.—	4 1/2% Tržaški lozi po 100 „ 108.00
5% nar posojilo od l. 1854 „ 66.55	5% Donavsko-parabrod-
5% metalike 62.10	ski po g. 100 77.00
4 1/2% „ 55.65	Knez Esterhazy. po g. 40 „ 80.00
4% „ 51.00	Knez Salmovi po g. 40 „ 28.50
3% „ 41.00	Knez Palfyovi po g. 40 „ 22.00
2 1/2% „ 54.50	Knez Claryovi po g. 40 „ 23.00
1% „ —.—	Knez St. Genoisovi po g. 40 „ 23.75
Obligacije zemlišn. odkupa.	Knez Windischgrätz. po g. 20 „ 15.50
(po 100 gold.)	Grof Waldsteinovi po g. 20 „ 16.00
5% doljno - avstrijske g. 82.00	Grof Keglevičevi po g. 10 „ 12.50
5% ogerske 70.50	Budimski . . po g. 40 „ 22.00
5% hrvaške in slovanske „ 70.25	Denarji.
5% krajske, štajarske,	Cesarske krone . . . g. 14.08
koroške, istrijske „ 84.00	Cesarski cekini . . . „ 5.00
Državni zajemi z lotrijami.	Napoleondori 20 (frankov) „ 8.43
Zajem od leta 1860 84.40	Souvraindori 10.77
„ „ „ 1860 petink. „ 84.52	Ruski imperiali 8.63
„ „ „ 1839 138.25	Pruski Fridrikdori 9.19
„ „ „ 1839 petink. „ 134.25	Angleški souvraindori 10.79
5% narodni od leta 1854 „ 78.50	Louisdori (nemški) —.—
Dohodkine obl. iz Komo „ 16.00	Srebro (ažijo) 104.75

Žitna cena

v Ljubljani 15. januarja 1866.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 4 fl. 3. — banaške 4 fl. — turšice 2 fl. 52. — soršice 2 fl. 90. — rež 2 fl. 72. — ječmena 2 fl. 25. — prosa 2 fl. 40. — ajde 2 fl. 27. — oves 1 fl. 75.